

2. Majú sa ustanovenia článku 4 [bodu] 6 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV v spojení s článkom 25 a článkom 4 [ods.] 2 rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV vykladať v tom zmysle, že odmietnutie vykonania európskeho zatykača vydaného na účely výkonu trestu odňatia slobody a uznanie odsudzujúceho rozsudku bez skutočného výkonu umiestnením odsúdeného do výkonu trestu v dôsledku omilostenia a podmieneného odkladu výkonu trestu v súlade s právom vykonávajúceho štátu a bez získania súhlasu odsudzujúceho štátu v rámci konania o uznaní, [majú za následok] stratu práva odsudzujúceho štátu pristúpiť k výkonu trestu v súlade s článkom 22 [ods.] 1 rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV?
3. Má sa článok 8 [ods.] 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV vykladať v tom zmysle, že odsudzujúci rozsudok, ktorým bol uložený trest odňatia slobody, na základe ktorého bol vydaný európsky zatykač, ktorého vykonanie bolo odmietnuté podľa článku 4 [bodu] 6 [tohto istého rámcového rozhodnutia] s uznaním rozsudku, ale bez jeho skutočného vykonania umiestnením odsúdennej osoby do výkonu trestu v dôsledku omilostenia a podmieneného odkladu výkonu trestu v súlade s právom vykonávajúceho štátu a bez získania súhlasu odsudzujúceho štátu v rámci konania o uznaní, stráca svoju vykonateľnosť?
4. Majú sa ustanovenia článku 4 [bod] 5 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV vykladať v tom zmysle, že rozsudok, ktorým sa odmietne vykonanie európskeho zatykača vydaného na účely výkonu trestu odňatia slobody a ktorým sa uzná odsudzujúci rozsudok podľa článku 4 [bodu] 6 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, ale bez jeho skutočného vykonania umiestnením odsúdennej osoby do výkonu trestu v dôsledku omilostenia a podmieneného odkladu výkonu trestu v súlade s právom štátu výkonu trestu (členského štátu EÚ) a bez získania súhlasu odsudzujúceho štátu v rámci konania o uznaní, predstavuje „odsudzujúci rozsudok za tie isté skutky tretej krajiny“?

V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku:

5. Majú sa ustanovenia článku 4 [bodu] 5 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV vykladať v tom zmysle, že rozsudok, ktorým sa odmietne vykonanie európskeho zatykača vydaného na účely výkonu trestu odňatia slobody a ktorým sa uzná odsudzujúci rozsudok podľa článku 4 [bodu] 6 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV pri podmienenom odklade výkonu trestu podľa práva vykonávajúceho štátu, predstavuje „rozsudok, ktorý sa vykonáva“, ak sa dohľad nad odsúdenou osobou ešte nezačal?

- (¹) Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukládajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 327, 2008, s. 27).
- (²) Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 9. marca 2022 –
Finanzamt Hamm/Harry Mensing**

(Vec C-180/22)

(2022/C 222/27)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Finanzamt Hamm

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Harry Mensing

Prejudiciálne otázky

1. Má sa za okolností, o aké ide v konaní vo veci samej, keď sa zdaniteľná osoba na základe rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci Mensing ⁽¹⁾ odvoláva na tú skutočnosť, že aj dodanie umeleckých diel, ktoré predtým od ich autora (alebo jeho právnych nástupcov) nadobudla ako dodanie v rámci Spoločenstva oslobodené od dane, patrí do pôsobnosti úpravy zdaňovania prírážky podľa článku 311 a nasl. smernice 2006/112/ES ⁽²⁾ vypočítať základ dane v súlade s bodom 49 tohto rozsudku výlučne podľa ustanovení práva Únie takým spôsobom, že vnútroštátny súd rozhodujúci v poslednom stupni nesmie vykladať ustanovenie vnútroštátneho práva (v tejto veci § 25a ods. 3 tretej vety zákona o dani z obratu) v tom zmysle, že daň z nadobudnutia v rámci Spoločenstva sa nezahrnie do základu dane?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: má sa článok 311 a nasl. smernice 2006/112 vykladať v tom zmysle, že sa pri uplatnení úpravy zdaňovania prírážky na dodania umeleckých diel, ktoré predtým boli nadobudnuté od ich autora (alebo jeho právnych nástupcov) v rámci Spoločenstva, zníži zisková prírážka o daň z nadobudnutia v rámci Spoločenstva alebo existuje v tomto ohľade cieľená medzera v práve Únie, ktorú nemožno odstrániť prostredníctvom sudcovskej tvorby práva, ale výlučne rozhodnutím normotvorcu Únie?

⁽¹⁾ Rozsudok z 29. novembra 2018, C-264/17 (EU:C:2018:968).

⁽²⁾ Smernica Rady z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 11. marca 2022 – FI/Bayerische Motoren Werke AG

(Vec C-192/22)

(2022/C 222/28)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesarbeitsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca, odvolateľ a navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: FI

Žalovaná, odporkyňa v odvolacom konaní a odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Bayerische Motoren Werke AG

Prejudiciálne otázky

1. Bránia článok 7 smernice 2003/88/ES ⁽¹⁾ alebo článok 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie výkladu vnútroštátneho ustanovenia, akým je § 7 ods. 3 Bundesurlaubsgesetz (spolkový zákon o dovolenke), podľa ktorého doteraz nesplnený nárok zamestnanca na platenú dovolenku za kalendárny rok, ktorý vznikol v pracovnej fáze pracovného pomeru na kratší pracovný čas pred odchodom do dôchodku, zaniká vo fáze pracovného voľna uplynutím referenčného roka alebo neskôr?

Ak by Súdny dvor odpovedal na túto otázku záporne:

2. Bránia článok 7 smernice 2003/88/ES alebo článok 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie výkladu vnútroštátneho ustanovenia, akým je § 7 ods. 3 spolkového zákona o dovolenke, podľa ktorého doteraz nesplnený nárok na platenú dovolenku za kalendárny rok u zamestnanca, ktorý v rámci pracovného pomeru na kratší pracovný čas pred odchodom do dôchodku prejde v priebehu referenčného roka z pracovnej fázy do fázy pracovného voľna, zaniká uplynutím referenčného roka alebo neskôr, ak zamestnávateľ – bez toho, aby si predtým splnil povinnosti týkajúce sa poskytnutia súčinnosti pri uplatnení nároku na dovolenku – povolil zamestnancovi celú dovolenku za kalendárny rok podľa žiadosti na obdobie bezprostredne pred začiatkom fázy pracovného voľna, ale k splneniu nároku na dovolenku – aspoň čiastočne – nemohlo dôjsť, lebo zamestnanec sa po schválení dovolenky stal práceneschopným z dôvodu choroby?

⁽¹⁾ Smernica 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).